

висловуха, британська короткошерстна, перська і у метисів. Менше було зареєстровано випадків каліцивірозу у сіамської, сибірської, ангорської порід, рідко рееструвалась хвороба у бурманської, бенгальської та абіссинської порід котів.

Щодо вікової динаміки, то хвороба рееструвалась у тварин різного віку, але частіше від 2 місяців до 1 року.

Щодо порівняльної ефективності різних схем лікування каліцивірусної інфекції котів, то при застосуванні першої схеми позитивний ефект відмічали вже на 5-й день лікування, а повне одужання наступало на 8-10 день. При застосуванні другої схеми одужання наступало дещо повільніше, на 12-ту добу після початку лікування. Крім того, як виявилось, в одному випадку проявилась підвищена чутливість тварини до циклоферону.

Отже, лікування каліцивірусної інфекції повинне бути обов'язково вчасним та комплексним і направленим, в першу чергу на стимуляцію неспецифічної резистентності організму і пригнічення секундарної мікрофлори, а кращим імуномодуючим засобом в нашому випадку виявився препарат фоспреніл.

УДК 636.22/28.09:618.19-002

Лялікова Е.В., студентка II курсу ОС Магістр, спеціальність "Ветеринарна медицина"

Науковий керівник – Савчук Л. Б., кандидат с.-г. наук, доцент

Подільський ДАТУ, м. Кам'янець-Подільський, Україна

ЛІКУВАННЯ І ПРОФІЛАКТИКА МАСТИТУ В КОРІВ У ПЕРІОДИ ЗАПУСКУ І СУХОСТОЮ

При промисловому виробництві молока на мастит хворіє набагато більша кількість корів і це зустрічається частіше, ніж в домашніх господарствах. Саме мастит є однією з основних причин передчасного вибракування величезної кількості корів на молочних комплексах, підвищення захворюваності телят шлунково-кишковими захворюваннями, погіршення поживних і технологічних властивостей молока.

Тому в сучасних умовах для ліквідації маститу вкрай потрібне науково обгрунтоване ведення молочного скотарства при дотриманні зоогігієнічних норм, утримання, годівлі, доїння тварин, що забезпечують високий рівень природної резистентності.

На жаль, далеко не у всіх господарствах приділяється належна увага питанням профілактики маститу, що приводить до широкого поширення цього захворювання серед корів дійної череди. При несвоєчасному лікуванні маститних корів запальний процес переходить у хронічну форму, настає переродження тканин молочної залози, внаслідок чого тварину вибраковують.

Таким чином, ветеринарним фахівцям необхідно знайти ефективні методи лікування та профілактики хронічного маститу, які б мали якомога більшу економічну вигідність та не впливали б на кінцеву продукцію. Одним з таких методів, на наш погляд, є лікування корів, хворих на хронічний мастит у період запуску та сухостю.

Матеріалом для проведення досліджень були корови дійної череди голштинської породи. Усі тварини були підібрані у відповідності з наступними параметрами:

1. Вік 4-8 років;
2. Кількість отелень 2-4;
3. Добова продуктивність 20 л молока;
4. Період: кінець лактації, періоди запуску та сухостою;
5. Жива маса 500-600 кг;
6. Форма запального процесу вимені – хронічний катаральний і катарально-гнійний мастит.

Причини захворювання корів господарства маститом встановлювали на підставі анамнезу, утримання, годівлі, доїння, санітарного стану корівників і т.п.

Діагноз на клінічну форму маститу встановлювали на підставі клінічного дослідження: анамнезу, загального дослідження і макроскопії секрету молочної залози.

На лікувальному етапі дослідження підібрали 10 корів з однією враженою чвертю вимені, які переохворіли у період лактації гострим катаральним та гнійно-катаральним маститом, піддавались лікуванню, але повністю не одужали, не відновили молочну продуктивність і давали позитивну реакцію при дослідженні на картці Альфа Лаваль. З цих корів сформували дві групи для проведення дослідів. У кожній групі було по п'ять корів, які знаходилися у періоді запуску. Тварини контрольної групи – клінічно здорові.

Коровам першої групи після останнього доїння лактації та ретельної обробки верхівки дійки 70 % спиртом у вражену чверть вводили внутрішньоцистернально 10,0 мл препарату маміфурту з повторною обробкою через 12 год., повний курс 3 ін'єкції.

Коровам другої групи застосовували препарат дорін в дозі 10 мл інтрацистернально двохразово 1 раз після ранкового доїння і 5 мл на наступний день.

На профілактичному етапі дослідження сформували три групи здорових тільних корів по сім тварин у кожній.

Коровам першої групи після останнього доїння лактації та ретельної асептизації верхівки дійки 70 % спиртом у кожну дійку вводили по 5 мл препарату маміфурту, одноразово.

Коровам другої групи після останнього доїння лактації дійки одноразово обробляли дезрозчином Діпал.

Корови третьої групи (або ж контрольної), яких взяли для контролю захворюваності здорових тварин на мастит, не підлягали профілактичній обробці.

Результати виявили найбільшу терапевтичну та економічну ефективність лікування хронічних маститів у корів в періоді запуску та сухостою за допомогою препарату маміфурту, виробник СИВА Лабораторія С. А. (Іспанія), завдяки якому одужало 80 % досліджуваних корів. Більш доцільним методом профілактики маститу у корів вважаємо застосування дезрозчину Діпал.